

Đán bà

Tuần báo xuất bản ngày thứ sáu

NAM THU 6 - SO 231 - 25 FEVRIER 1944

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : N° 76 WIELÉ. - HANOI - TÉL : 479

MỖI SỐ 0\$35

Thu từ và ngân phiếu
xin gửi về :

LA DIRECTRICE DE

Tuần-Báo Đán-Bà

76, WIELÉ - HANOI

BA THÁNG 4\$00

SÁU THÁNG 8\$00

MỘT NĂM 15\$00

CHÍNH PHỦ GẤP ĐUÔI

CHIẾC ÁO CƯỜI

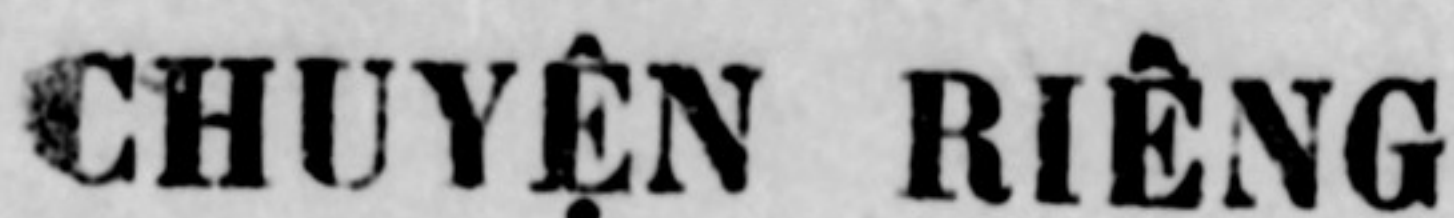
SÁNG nay nắng mới hoe vàng em chợt nhớ đến những quần áo ấm trong tủ phải đem phơi.

EM lấy ra từng bọc một. Bọc này những quần áo tây cũ của anh. Bộ áo dòng dọc đen đã bạc màu làm cho em mỉm cười. Tại nó, một lần vợ chồng ta hôn nhau. Em chê nó xấu rồi nèo anh phải thay nó bằng bộ khác! Anh không nghe bảo rằng: « Tập hà-tiện dần đi thì vừa, rồi có con cái đây, phải nhường tất cả sự tốt đẹp lành lặn cho nó ». Em đã chạnh lòng khi nghe anh nói thế. Em ngờ anh có ý dạy khéo em, chê khéo sự may mặc của em hoang-phí quá! Và em hôn mãi cho đến khi anh phải ép lòng xin lỗi. Bây giờ chúng ta đã có con và em đã hiểu lời anh là chân thành, chúng ta đã chẳng nhịn mặc cho con rồi đấy ư?..

LẠI cái bộ pyjama này nữa. Lần đầu tiên em học cắt và em đã bắt anh ngây đến tám năm lần đứng cho em đo. Một lúc em lại quên, lại đo lại, mỗi lúc đưa lượt kéo em lại kinh-ngạc kêu lên vì tưởng mình cắt lầm. Thủ thách đo cắt kỹ thế mà rồi đến lúc may xong nách vẫn dùm, vạt đằng sau dài hơn đằng trước và quần thì thon ống, sát lấy chân. Em ngượng sự vụng-về của em, nhưng anh vội an-ủi em bằng cái vẻ hi-hung của đứa bé con được mặc áo mới do mẹ may cho.

EM giờ sang bọc khác. Lần sa tanh mềm nhũn làm mát cả tay em. Đây là chiếc áo satin hồng, chiếc áo em mặc hôm cưới. Tay em hơi run, trống ngực em đập hơi nhanh, em giờ chiếc áo lên

(Xem tiếp trang 9)

Quý bà!

Quý cô !

QUÊ NIÊN

36, Phố HÀNG BỜ

H A N O I

sẽ được

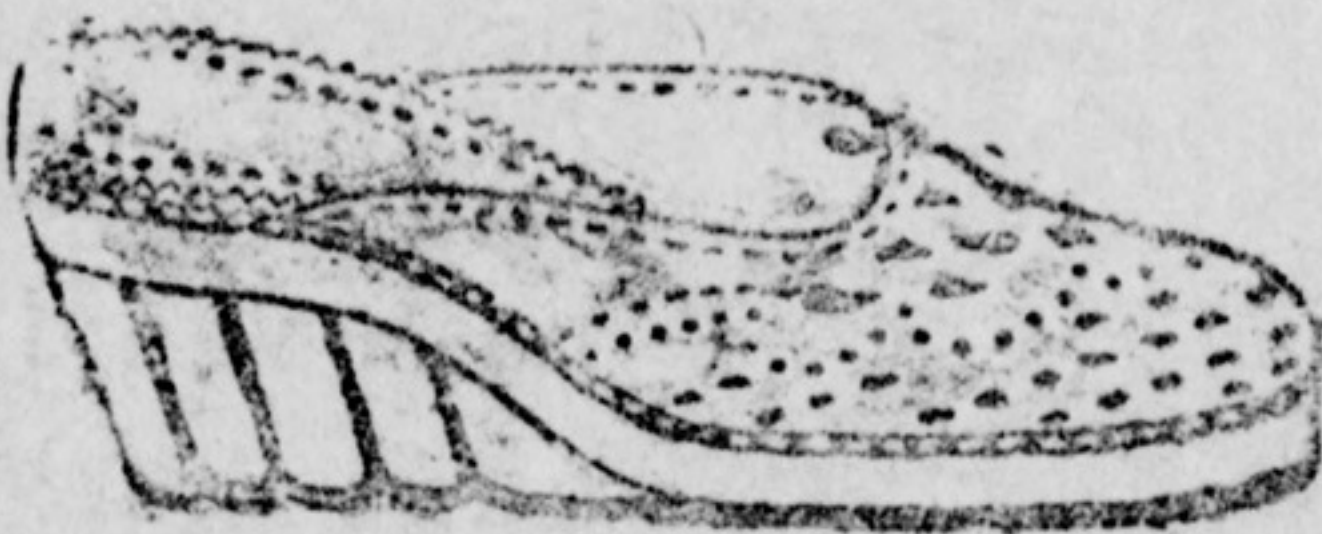
nhur y:

PHUNG-TH-LAN

THU LINH

Chiếc Giày Nhung

Vừa cuối hạ sang thu bản
hiện đã tìm được các hàng
nhẹ nhàng đẹp, tuyệt sắc, đủ
các màu tốt vào bực nhấ
thời này, không hàng nào
sánh kịp, dùng giấy thấm rất
đẹp lại bề, mong quý bà
chiếu cố.

m a i s o n

QUELAIN

n° 6 rue de la Laque

PHỔ CHẢ CÁ CŨ

HANOI

NHỮNG NGƯỜI ÁO XANH

Bút ký của
TRÚC - ĐƯỜNG

CÙNG BẠN ĐỌC

Tập bút ký này viết cách đây đã hai năm. Hồi ấy, nhân một chuyện gia - tình, lòng bồi hồi cảm xúc, thứa xứa mấy đêm trắng ở quê nhà, thôn Vân, để ngâm nghĩ về cuộc thịnh suy của một dòng họ, và suy tính về những sự mất mát của gia - đình từ trước tới giờ, rồi lấy bút giấy chép thành một thiên tùy bút.

Thôn Vân có biếc có hồng,
Hồng trong nắng sớm, biếc
trong vườn chiều
Đê cao có đất thả riêu
Trời cao lăm lăm có nhiều
chim bay.

Về quê nhà, Nguyễn Bính đã có những lời thơ đẹp như thế. Sông cái đẹp ở nơi quê kia, dẫu có phải chỉ ở biếc ở hồng, ở trời cao, ở chim bay. Cái đẹp còn bằng - bạc ở những cái gì đã mất, còn lương vương ở những cái gì sắp mất. Mất rồi thì không còn cách gì lấy lại được nữa, sắp mất thì biết giữ lại làm sao? Lòng nao nao ghi lấy bằng những nét bút, mà chỉ lo bút lại dỗi lòng, thanh phàn vân, uổng - lý.

Hôm vừa đây, có những bức thư của anh em nhà tản mác ở mấy phương giới gửi lại. Do một sự tình cờ, những bài thơ ấy đều có nói đến thôn Vân. Nhà thơ Hạnh - Cần, hiện ở trấn Sơn Nam, bằng một giọng ngậm ngùi, viết rằng:

....Ngoài hai mươi tuổi chưa
đành học buôn,
Tranh đời chằm phá vàng son,
Mưa bay quán khách, hoàng-
hôn quê nhà.

Lời thơ ấy, giọng thơ ấy, thực có hàm ý phản kích và chua chát. Cái thôn Vân chưa in dấu

ngựa hồng xe bóng, có lẽ cũng vì người con trai thôn Vân — con nhà nhe cũ — vẫn trầm ngâm về thẹn mình đó chăng?

Lại vừa rồi, em tôi ở miền Núi cũng gửi thư ra có viết cho xem hai câu thơ:

Mực tàu giấy bản là thơ,
Nước non đi hết những
người áo xanh

Những người áo xanh! Ở quê quê kia thực có bóng những người áo xanh, những bọn dấn xanh, những bậc tào bạ, từ lâu lắm, đã sống, đã chết, đã ra đi để không bao giờ trở về...

Hôm nay đành liêu mang tập bút ký này hiến bạn đọc, dưới nhan đề «Những người áo xanh» lòng riêng thực lo lắng. Câu chuyện khó nói quá, lời vẫn còn non nớt, hết có khối phụ lòng những ai ai...

Chỉ mong rằng đọc tập bút ký này, bạn đọc tẩy dành cho ít nhiều độ-lượng.

Hanoi, tháng Mạnh - xuân
năm Giáp-Thân,

TR.Đ.

DOCTEUR

HI Y

18. RUE RICHAUD, 18

(Đầu phố Hội-Vô,

HANOI

Chuyên môn về:

Bệnh Đái - Đái

Không, không phải là chuyện trong tiểu thuyết đâu mà là chuyện thật ở Âu-Châu hiện thời.

Bên Âu-Châu trong các hoàng gia trị vì đang có cuộc hôn nhân khủng hoảng. Người ta điếu tra ra thì có đến 64 vị công chúa nữ công tước, nữ hầu tước đến tuổi hay quá tuổi lấy chồng mà chỉ có độ 42 ông hoàng xứng đáng làm phò mã. Tìm đâu ra 22 ông hoàng nữa để ghép vào những bà chúa mẹ? Ấy là không kể những ông hoàng tư tước bình dân, không thêm kén vợ trong hàng các bà chúa như công tước VVindor. Cứ thế hoàng đế Anh chẳng hạn đã lấy một người dân bà kém xa địa vị của mình, bà Simpson, và thuận ý bỏ ngai vàng để theo tiếng gọi của « cô bé chăn chiên »; nói cho tiểu thuyết một chút chứ thực ra bà Simpson là vợ góa của một nhà triệu phú Mỹ.

Rồi lại còn những ông hoàng thích chủ nghĩa độc thân, những ông hoàng mà cuộc cách mệnh nổi lên đã thành ra những người công dân tâm thường như hoàng đế xứ Ý Pha-Nho.

Thê là các bà chúa, mặc dầu ngai vàng chức tước của mình phải chịu ề chồng vì chỗ ngang địa vị thì không có mà lấy người dân dưới địa vị mình thì không được. Ta nên hiểu rằng ở Âu-Châu, tuy có tiếng là tự do bình đẳng nhưng trong các hoàng gia thì sự « môn đăng hộ đối » vẫn phải một nét theo đúng.

Và vì ngoại giao, vì phong tục gần như giống nhau nên hoàng gia các nước Âu-Châu hay gả công chúa, hoàng tử cho nhau, bởi thế nên sự hôn vợ, kén chồng cho các

CÔNG CHÚA VỀ CHỒNG

công chúa, hoàng tử tước là dễ mà hóa ra khó.

Không lẽ có một ông hoàng ở nước kia xứng đáng làm phò mã cho vị công chúa nước này mà vị công chúa này lại đi lấy một người khác dưới địa vị mình. Còn chờ cho vị hoàng tử kia tới hỏi thì đến bao giờ? Khó là thế mà công-chúa dễ ề chồng cũng vì thế.

Nhân nói đến ông hoàng bà chúa ở Âu Châu lại nhớ đến công chúa Việt-Nam mình. Kể ra sự kén phò mã cho các bà chúa Việt Nam còn dễ đáng lắm. Theo triều Nguyễn thì các công tử con quan từ nhất, nhị phẩm trở lên đều được ứng cử làm phò mã cả.

Tiện đây tôi xin kể qua cách kén phò mã về triều vua Tự-Đức ra sao. Vua có một bà chúa đã đến tuổi cập kê, các công tử có đủ điều kiện nói trên đều được triệu vào cung cấm. Một vị quan được cử làm chủ hôn ra xem mặt các cậu, có ý nhắm lấy vài cậu thiên tư đỉnh ngộ hơn cả, hỏi tên tuổi rồi dâng lên ngài châm lấy công tử nào hợp tuổi hơn cả. Kén được một người xứng đáng rồi (nên nhớ trong khi các công tử vào diện kiến trong cung cấm, một bà nữ quan thường là vú nuôi của công chúa được phép nấp vào một chỗ để xem mặt các cậu rồi về tâu lại công chúa) bộ lễ mới định ngày cử hành những nghi lễ. Và nếu ông Phò nào

nghèo không có tiền để thiết đủ những nghi lễ phiền phức kia, Nội vụ phải may cho ông Phò một bộ áo mã tam phẩm, cấp cho ông Phò sáu ngàn quan tiền: Hai ngàn ban cho ông sắm sửa tư trang, hai ngàn thiết các nghi lễ và hai ngàn để sửa sang phủ đệ cho bà chúa ở.

Có sáu nghi lễ cá thảy: văn danh, thỉnh kỳ, nạp thẻ, nạp tỳ, diện nhận, và thân nghinh. Cốt nhiên lễ thân nghinh là trọng thể hơn cả. Ông Phò phải dâng trước vào nội cung hai con ngỗng trắng đặt vào trong hai cái lồng đỏ, buộc bằng một sợi giây điều. Hôm thân nghinh, bộ binh phái 300 lính mặc nhung y, cầm cờ và nhã nhạc chực sẵn ở cửa cung bà chúa. Long thuyền mười chiếc đã đợi cả ở bên Hương Giang. Ông Phò mặc lễ phục cùng các quan họ tiền vào nội cung túc trực ở đó, đến khi nghe tiếng ngỗng kêu, nhạc bắt âm trời, ấy là chúa rời gót sen. Ông Phò vội vàng đứng bên cạnh chiếc loan xa. Lệnh chúa vào loan xa rồi, ông Phò phải lấy tay khép cửa loan xa lại, xá ba xá rồi lên ngựa đi trước kiệu tới bên đậu thuyền rồng, về nhà cha mẹ chồng.

Tới nơi, bà chúa phải theo ông Phò ra mừng họ, ban cho mỗi người một cây quạt, một bộ dây găm, một cái khăn điều, một đồng tiền vàng. Thê là xong. Còn sự bà chúa ở với cha mẹ nhà chồng ra sao không biết, chỉ thấy dân gian truyền tụng hai câu sau làm lời một bà mẹ chồng có dâu là công chúa:

Chân giầy chân giép vào ra
Kêu dâu cũng lờ kêu bà
khó kêu.

CÒ TRINH thuật.

NÓI CHUYỆN THƠ

Có một bài thơ gửi đến tòa báo mùa xuân năm ngoái, dưới ký một cái tên thực lạ: Thúy Hà. Báo Đoàn Bà, ngay trong một số đầu năm, đã đăng bài thơ ấy. Năm nay, cũng buổi đầu xuân, chúng tôi lại nhận được một bài thơ ký tên Thúy Hà: hai bài thơ gửi cá nhân nhau một năm, mà cùng ngụ một ý nghĩa là cùng đề tặng một đứa nhỏ:

Năm ngoái, Thúy Hà viết:
Sống giữa huy hoàng thấy
sốt sa,

Phương trời con có hiểu
tinh ta

Chiều xuân này đắp màu
quan tài,

Dăng đặc đường trần bước
mọi x...

Mấy câu thơ ấy, gọi cho ta thấy một niềm nhớ thương, một nỗi chưa sót của một người dân bà một người mẹ, của một người mẹ phải xa con. Thương ôi! Bất kỳ vì một lẽ gì mà người mẹ phải xa con thì niềm tâm sự cũng đáng là bị thương lắm...

Chúng tôi có thể đoán được niềm tâm sự đã dấu kín đáo ở trong những lời thơ:

Mẹ bước chân ra, ôi thăm
thương,
Một chiều thu muộn dưới
trời sương.

Tim đau vẫn ủ hình con nhỏ,
Ngơ ngác với theo bóng
dáng buồn

Rồi, đến năm nay, niềm tâm-sự ấy lại tỏ rõ ra dưới mấy lời thơ không kém phần ai oán:

Những ai gặp gỡ vui sum họp,
Ta lỡ chia lìa thẹn sắt son,
Đường vắng thăm gieo bước
vội,

Gió chiều lùa mãi tấm lòng đơn.
(Có em năm trước đau duyên chị,
Vắng mẹ xuân giờ khổ phận
con.)

(xem tiếp trang 10)

NGỌC VÔ-DUYÊN

Bài thơ hai đề, lý thơ trước & hậu 2

Đêm nay lại nổi tim đèn,
Lại đem tâm-sự làm phiền bạn thơ.

Bạn ơi! ai đợi mà chờ?
Mà neo thuyền mũi bên bờ sông xuân.
Suối tiên từ lạc nguồn trần
Còn bao nghĩa-vụ phải cần chờ song.
Một ngày kia bạn sang sông.
Đẹp hương hồn mẹ, yên lòng dạ cha.
Đóng cần sao vững tay ngà?
Đề non hiều thảo cho gà tình duyên.
Mộng lành đã lỡ thuyền-quyên,
Chợ Kinh-đô bán gương nguyên có ai?
Cớ sao buộc sắc gam thì
Vào trong một tiếng thì dẫu thiên thu?
Cớ sao không oán không thù —
Đề mưa hôm trước mây mù hôm sau.
Liệu mà quân lầy thân cau.
Tội tình chi để giấy trâu bờ-vor.
Cha già mái tóc bạc phơ,
Mẹ hiền xương trắng năm chờ tin con.
Mai xanh chưa phải bó-hòn,
Ấu trăm lần nữa cũng tròn môi ngoan.
Người xưa đã Phụng cầu Hoàng,
Ai nghe mà gảy cung đàn thủy-chung
« Có âm dương có vỹ chông,
Dầu từ thiên-địa cũng vòng phu-thê ».
Mình không bỏ Sứ sang Tề,
Mình không là kẻ lỗi thời thôi.
« Trung trinh sớm đã chịu lời
Tay mở còn chuốt... » Bạn tôi rõ-rành!
Đa - đoan mình buộc lấy mình,
« Cái yêu làm tội làm tình cái thân ».
Duyên Châu chẳng nổi duyên Trần,
Tại ai? có tại Hoàng-Trân đâu mà!

Dù rằng một cánh cũng hoa,
Dù rằng một nửa cũng là trái tim.
Lòng nào bạn nỡ lộng im,
Đề tan ngọc-bích, đề chìm ngọc trai.
Đề gió cắt, đề mưa mài,
Đề nhoe cánh thăm, đề phai nhụy hồng.
Đề sa - mạc một tâm lòng,
Đề sinh-phân, đề lãnh-cung cuộc đời.

Tôi khuyên bạn có chịu lời,
Bằng không, bạn giận hờn tôi cũng đành.
Biết cho: đây ý chân-thành,
Đây lòng chân thực, đây tình chân phượng.
Đuôi tôi hay kẻ qua đường,
Ai không mền một mũi hương khuyếch-thành

Trong vườn sương tàn màu xanh,
Trắng lù, bóng lá chum thành bóng đen.

Chuyện này lại ngọc vô-duyên,
Năm mươi hạt nữa dâng lên tặng người

NGUYỄN-BÍNH

NƯỚC TRONG NGUỒN

TRUYỆN DÀI của THU-THU

Sơn nam hạ trấn

Lá vàng xây lớp thành cao,
Sương lam vương giải chiến - bảo nghìn xưa.
Tàn vàng rợp bóng sen thừa,
Lau phơ phất - gió đáng cờ ba quân.
Chim đàn riu - rít cảnh xuân,
Sơn - nam - hạ - trấn thi - nhân chạnh niềm.

Dòng sông Vĩ, lối châu Tiên,
Muôn nghìn năm cũ... muôn nghìn năm sau
Anh hùng thừa trước giờ đầu?
Bốn phương mây trắng rợp màu cỏ hoa.
Tháp cao nghiêng ánh dương tà,
Khí thiêng bền với sơn - hà này chăng?
Non Gôi vàng bóng chim bàng,
Văng vẳng vang sóng Bạch - đằng reo xa.
Giương thần khát giọng quân - ca,
Đêm đêm thắm sóng ngân-hà mãi thiêng.

Phong hầu ngân chén vô duyên,
Mang mang thương hải tang điền thế thời.
Lối xưa ngựa đã phi rồi,
Chiều hoàng nhạc thét mấy hồi chuông mau.

Đầu xuân năm giáp - thân
Ở Sơn - Nam - Hạ - Trấn
Bút HẠNH-CẦN

(Tiếp theo)

— Chỉ tại mấy, mấy cử khoe
mãi cái giới của mấy nên bà
giáo mới cứ bằng vào đây
mà cứ chúng ta. Các chị
bên trois bên quatre các chị
ấy cũng oán mảy: bài một
đưa học deux mà cứ được đem
làm mẫu ở trois quatre thì ai
không tức. Thôi xin chị, chị
bớt cái giới của chị lại cho
chúng em còn học với, chứ
chị cứ sở mãi cái giới của chị
ra thì chúng em đến bỏ trường.

Lịch nói một thời một hồi
và Phương nhớ rõ từng câu
rừng tiếng, giờ đây ôn lại,
vẫn văng vẳng bên tai Phương
với cái giọng chua chát hân
thọ của Lịch. Phương ngán
người... Quanh Phương, các
bạn khác si sảo, đồng ý với
Lịch:

— Phải, đúng đây, xin chị
Phương bớt cái giới cho chúng
em nhờ. Giọng mĩa mai kéo
giải ra như một lời day nghiền
mất mủ, Phương nghe lạnh cả
mình. Những cảm giác lúc ấy
rất lộn xộn nửa như tức tưởi,
nửa như đau đớn. Cái cảm
giác rõ rệt nhất là thấy
mình đơn độc, bị ghét bỏ bị
ràng rây.

Nước mắt chực ứa ra,
Phương nhìn giáo giác có ý
kiềm xem có ai còn chút thiện
cảm với mình. Đôi mắt
gặp ngay đôi mắt Bình. Bình
lên tiếng, giọng đầy vẻ bất
bình:

— Rồi thôi các chị lắm. Việc
gi các chị lại câu Phương?
Lớp mình có người giỏi «Math»
như Phương, bài được làm
mẫu cho trois, quatre mình nên
lấy làm hân hạnh, thơm lây chứ
sao lại hân học nhỏ nhen thế?
Thực các chị trois, quatre ghét
Phương thì để có dịp tôi báo
cho các chị ấy biết! Hay hăm
gi cái tính đồ kỵ!

Bị Bình lật cả tâm can, mọi
người sững sờ nhìn thít. Và
Bình xưa nay có tiếng dáo dè
chật lộp, dúi dục chằm chằm
cáy, sự thực phũ phàng thế
nào cũng nói toạc móng heo
cho nên không ai dám cãi lại
Phương thậm cảm ơn Bình
nhưng trong lòng thêm lo sợ
những lời thẳng thắn của Bình
làm cho các bạn ác cảm với
mình hơn. Nhất Bình lại dọa
cự cả các chị trois, quatre,
Phương càng sợ lắm, Bản tính
hiếu hậu, Phương sợ những sự
lời thôi, những sự lạnh nhạt,
nhặt nhẻo của người chung
quanh.

Lần ấy là lần thứ nhất Phương
thấy mình lẻ loi giữa một lớp
học đông đúc và chỉ còn liên lạc
với các bạn đồng lớp bằng một
sợi giây rất mong manh là sự
bệnh vức của Bình. Nhưng
Phương biết sợi giây ấy không
kiên cố lắm. Bình sộc nổi, nhẹ
dạ và cái sự thực rõ rệt Phương
vẫn phải chịu là Phương đã

bị tính ghen ghét của các bạn
ghét Phương xa khỏi lớp học
xa khỏi cái xã hội bạn bè rồi.
Phương muốn lại gần các bạn,
âu yếm, thân mật như xưa
kia. Muốn thế chỉ còn một
cách đúng như Lịch bảo là
bớt cái giới lại, là làm mình
đốt đi. Phương thực hành
liên.

Nhưng làm mình đốt đi
không dễ dàng như Phương
tưởng. Đốt bút làm bài,
Phương đã biết bài mình sẽ
lại đặc sắc hơn các bạn rồi.

hiều, Phương bắt mắt vì thấy
mình tự lừa dối mình, mỗi
bất mãn của một người thợ
khéo đứng trước một công việc
vụng về như chọc mắt!
Phương muốn làm lại bài theo
ý mình thì lại sợ các bạn đồ
kỵ. Nàng loay quanh, có
những phút dự dự phân vân
rất khó tâm, đến thành đau
đớn. Tinh thần nàng trải qua
một cơn khủng hoảng Nàng
khó sợ quá có đôi lúc chán
nản định bỏ cả học.

Các bạn nàng đâu có biết
tâm trạng và sự dụng tâm đau
đớn của nàng. Tuổi trẻ dễ
ghen ghét rồi lại dễ quên các
bạn nàng lại quên trước nàng
mỗi ghen ghét của họ. Trong
khi Phương cô làm tất sự đồ
kỵ trong lòng các bạn thì chính
các bạn Phương đã quên sự đồ
kỵ ấy rồi. Lần đầu Phương
cũng quên, đến bây giờ một
lời nói của Bình mới đột nhiên
giật lại trong lòng nàng câu
chuyện cũ với tất cả những
cảm giác lẻ loi, đau đớn khi
xưa. Giờ Phương càng đau
đớn hơn, vì trước kia giữa sự
ghen ghét của các bạn Phương
còn có Bình bệnh vức, an ủi,
bây giờ chính Bình, Bình cũng
mĩa mai Phương nốt!

Đi giữa phở xá đông đúc và
sát cánh với Bình đang ăn năn
Phương vẫn thấy rõ rệt nỗi
quanh hiu ulla dần vào tâm hồn,
trái lên đây sự lạng lẽ, sự giá
buốt.

Vài thiếu nữ chuyện trò ồn
ào đi nhanh qua trước mặt
Phương, đụng cả vào người
nàng. Phương giật mình,
ngừng lên bắt gặp khuôn mẫu
phân sơn lông lẩy, màu áo
xanh, đồ rực rỡ của họ.

Phương thấy hay hay và ngánh
nhìn Bình có ý ngấm nghĩa so
sánh, Bình cũng trang điểm
lông lẩy, gò má hồng nổi bật
trên làn má phấn mịn màng,
đôi môi đỏ son đỏ thắm. Phương
thấy Bình xinh quá, xinh một
lời giống như các thiếu nữ vừa
qua. Các bạn đồng lớp của
Phương cũng có một lời ăn mặc
và xinh đẹp như thế Họ đều
giống nhau cả, nhưng cô gái
trang lứa, thời nay, chỉ có
Phương là khác, cúi nhìn chiếc
áo trắng và gương mặt khuôn
mặt mộc mạc của mình. Phương
thấy ngưỡng ngưỡng
và mang máng cảm thấy sự
khác thường của mình là một
điều lỗi. Không trách các bạn
ghét mình vào một chỗ đơn độc.
Phương nói thầm trong trí:

— Ta cũng phải giống họ ta
mới có thể gần họ được.
Gái bí quyết của sự không bị
ghen ghét là đừng khác mọi
người. Đán chim đóng một sắc
lông có bao giờ cho một con
khác sắc vào đàn. Ta sẽ như
họ, yêu thích những sự họ yêu
thích. Bình nói phải, đàn bà
người nào cũng ưa sự điểm
trang, (Còn nữa)

THANH
HƯƠNG

HIỆU BẢNG KHÉO NHẤT
HANOI
ĐÚ CÁC THỦ BẢNG MỘT
LỐI TA,
NHẬN LÀM BẢNG
ĐÁM CƯỚI

43, Phố Phúc-Kiến

HA NOI

Muốn biết gia - lễ ta xưa
tả nào, nay nên thế nào?

hãy đọc

VĂN ĐỀ CẢI CÁCH
LỄ - TỤC
VIỆT - NAM

Tập khảo-luận có giá trị
về các lễ tục của nước nhà

của

TRÚC - KHÊ

Giá: 1.500

LE-GUONG - 75, P. P. HANOI

xuất bản

NHỮNG Ý LAN MAN

GỖI LÊ ĐỨC (Vinh)
Đ. V.

(Tiếp theo và hết)

Rất những « quí phái » là « quí phái » !

Nhưng thực ra quí phái không phải là người có pijama để mặc trong nhà. Có cách ngồi may riêng, ăn nói riêng hay đi đứng khác người.

Nếu ta cứ nói bằng một cái giọng rừ rừ trong tai, hay gào toang toang lên cho cả hàng xóm nghe. Giáng đi chậm chạp lò dò, hay là đi ba bước nhảy một bước. Thì dù là giống giới cao quí thực hay không người ta cũng cứ chế giễu như thường.

Một cô thiếu nữ bất cứ ở vào hạng nào cũng đều phải biết ăn nói vừa phải, đi đứng vừa phải. Vừa phải đây nghĩa là dịu dàng. Một đức tính lớn nhất và cũng là một bí quyết của người đàn bà.

Không cần phải « Quí phái » làm gì. Ta chỉ cần kể các phẩm giá làm người thôi.

Và có kẻ dù là quí phái thật nhưng vị tất đã có một cái tư cách đáng trọng.

Sau hết, những người quí phái không bao giờ tự xưng là « quí phái ». Họ không quảng cáo cho mình và cũng không quảng cáo cho ai cả,

Đã nửa buổi, tôi đi ăn mỗi chân nhưng cũng chưa sắm được đủ những thứ cần dùng.

Dù có tiền cũng không mua được những thứ tốt, cho đến thứ xấu cũng không mua được một cách dễ chịu nữa.

Vào một cửa hàng, sau vài câu trao đổi, tôi sợ hãi bước ra và cô bán nhỏ Nhược Lan sẽ kéo tay tôi thì thầm :

— Hình như cô ấy bị « blessée amour » chị ạ

Tôi đang bực mình nhưng cũng phải cười vì câu vi ngữ nghịch.

Thực thế, vào cửa hàng nào cũng gặp toàn những cái xé mắt khó chịu lắm lắm. Hình như phải bán bớt hàng đi là sự khổ tâm lắm.

Nếu có phải mua đất, tôi ra người ta cũng được tiếp bằng một nét mặt tươi cười, chần dãi.

Đang này phải trả rất nhiều tiền, để nhận lấy những thức chưa chắc chắn có được làm tốt không. Nhưng chắc là nhận được ngay lúc đó, cái nét mặt nhún nhún, hay nghiêm nghị như mình vừa phạm một tội lỗi với họ

Nếu không thế thì các cô cũng tiếp khách hàng bằng một nụ cười khinh khỉnh.

Và cái động dấm dấm chưa hơn chán làm cho người ta bối hân là đã trót làm phiền đến cô. Trong lúc cô đang đọc dở một cuốn tiểu thuyết đến đoạn đánh phạt to.

Sau mấy năm đi xa, chúng tôi trở về quê hương, để tìm ra cái cảm tưởng :

~~.....~~ cô thiếu nữ bán hàng ở Huế đều bị blessées amour cả !

Tôi không mong các cô là lời bá vai, bá cò ai hết. Tôi chỉ xin : Các cô hãy tươi cười lên một chút. Có đến gì ưu tư nên để dành nói riêng với cái gối trong trướng của mình.

Các cô hãy cho những du khách mới đến cái cảm tưởng : Huế đẹp, Huế dịu dàng.

Và những kẻ từ phương xa trở về, sẽ lại ra đi với ý nghĩ : — Quê hương của ta bao giờ cũng đẹp ! Nhất là các cô thiếu nữ yêu kiều...

LIÊU - ĐƯƠNG

Đã biết rõ bốn phận, thì các người phải làm cho hết bốn phận ấy, theo như huấn-lệnh của Bản-chức. Chính-Phủ và Bản-chức trông cậy vào các người, để thi hành cái mệnh-lệnh cần-thiết sau này của Quốc-gia Cách-mệnh : « Ai nấy đều phải làm việc trong vòng trật-tự và tề-đạo ».

~~.....~~ : không nên gội đầu bằng xà phòng, bột tạt hai tóc vô cùng. Cũng đừng gội đầu bằng bồ kết khiến phứt mất thời giờ.
Hãy gội đầu bằng thuốc :

TIỆN VÔ CÙNG :

Nhanh — Sạch gầu — Tóc lại ánh mượt.
CHEVELO Còn giữ cho da đầu đủ chất mỡ để nuôi tóc.
CHEVELO Có chất chắt riêng rất tốt để phòng và chữa những bệnh rụng tóc, tăng tóc và mọi về tóc và da đầu.

BÁN TẠI

GÓI ĐA — Các hiệu thuốc — Tạp hosi
MAI-LINH Hanoi — Haiphong — Saigon
Ở xa mua gửi 2p.50 (ca cước) về
MAI LINH — HANOI.

nhân sâm đường vinh

Đại-bổ khí-huyết, dùng cho các bà, ốm yếu xanh xao, kém ngủ, ít ăn, sau sinh nở, và các cụ già.

NHÀ THUỐC

THƯỢNG ĐỨC

15 — Phố Nhà Chung — 15

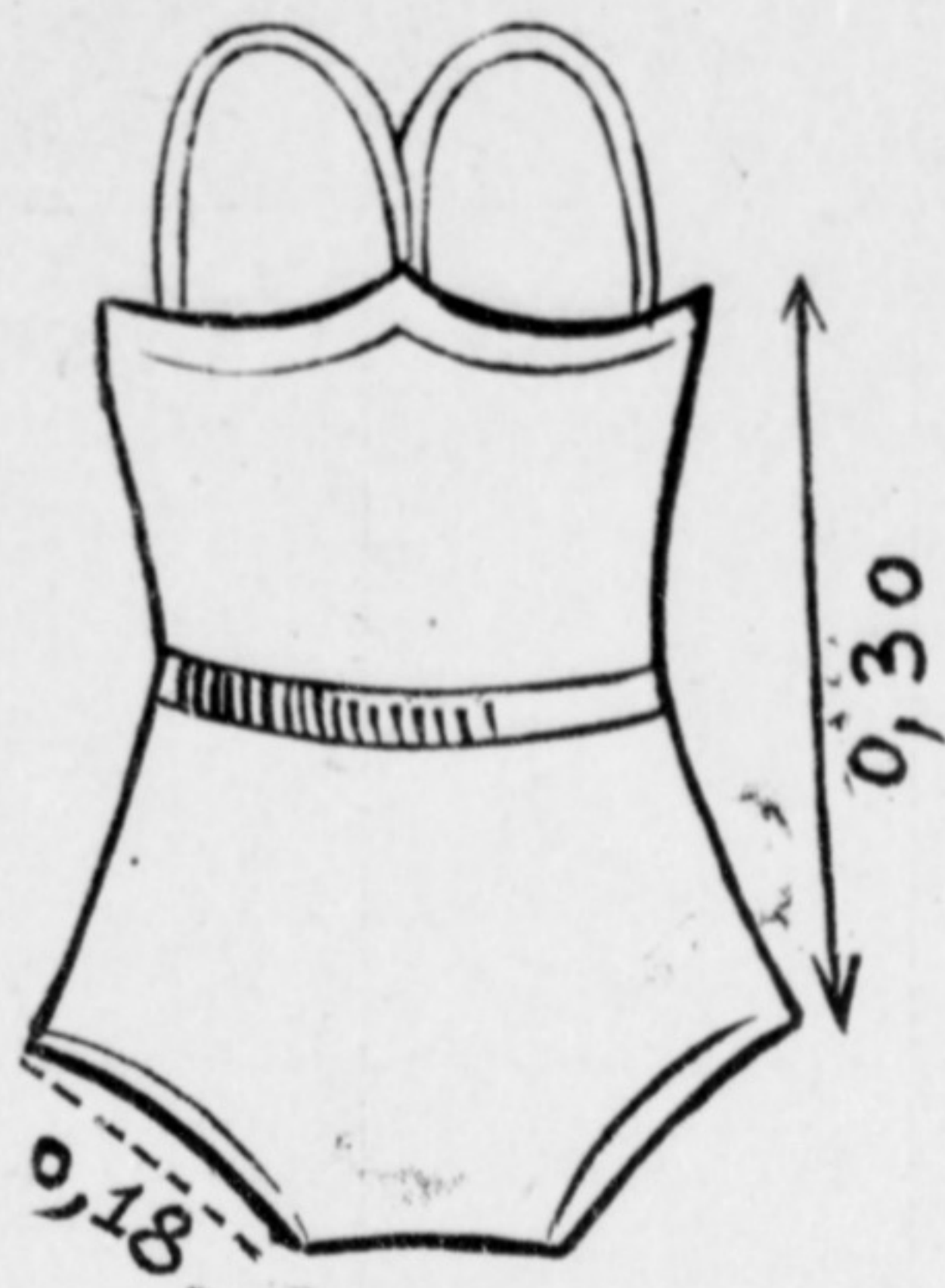
H A N O I

Téléphone 1629

Việc trong nhà

ĐAN AO TẮM

Con gái bà đi tắm bể, tự tay bà đan cho một cái áo tắm thật đẹp, đáng quý biết bao. Bà chỉ dùng hơn một cuộn len màu xanh lá cây đậm, một năm len màu lá cây non làm viền thê là đủ.

Hình I

Đây là một kiểu áo tắm của cô bé 12 tuổi, bà nên liệu thêm bớt cho vừa con gái của bà.

Phía sau lưng. — Bắt đầu từ đáy quần 20 mũi; đan mũi phải hết. Hết đường ấy, đan mặt sau, mũi trái (cột lầy bề mặt tất cả là mũi bằng) cứ mỗi đường ra thêm 2 mũi ở hai đầu để làm ông quần. Khi nào ông quần được 18 phân sẽ thôi không ra thêm mũi nào nữa. Để nguyên như thế đan thêm độ 6 phân tây, sẽ bớt đi một mũi rồi cứ cách hai phân bớt một mũi. Bớt 5 mũi tất cả thì quần vừa lên tới bụng.

(Làm cho bụng co lại). Đo từ ông quần lên đến bụng là 15 phân.

Lại từ bụng trở lên đến lưng cứ cách 2 phân thêm ra một mũi. Cũng thêm 5 mũi cho tới khi đan được 30 phân thì thôi.

Đền dây, đem tất cả mũi đan xem là bao nhiêu. « Ví dụ 100 mũi, thì lấy ở giữa 50 mũi, hai đầu mỗi đầu 25 mũi, cứ đan mỗi đường bớt một mũi cho nhọn lên. (Hình 1)

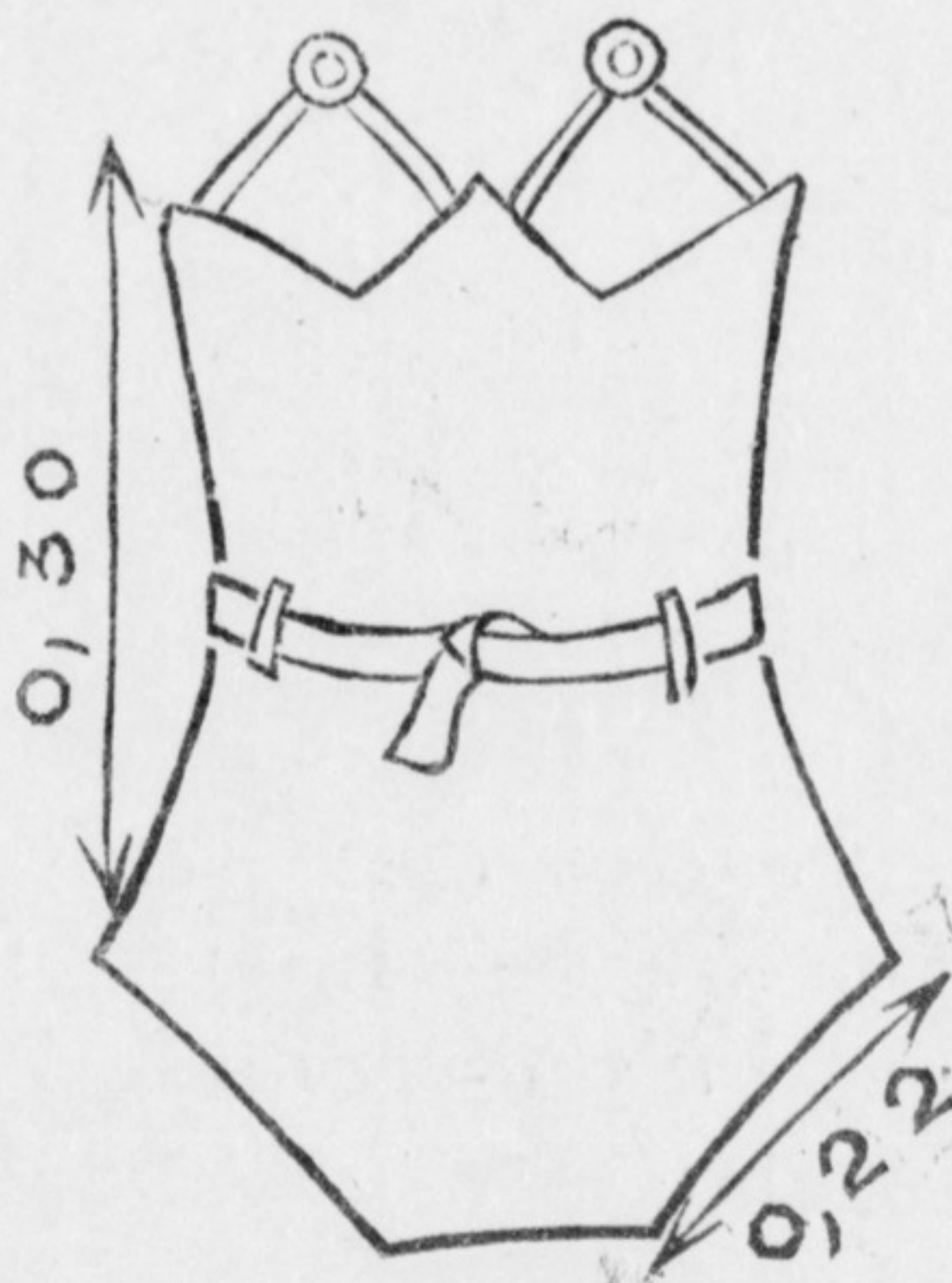
Phía trước mặt. — Cũng bắt đầu từ đáy quần 20 mũi, đan theo hình số 1 nhưng ông quần nên cho rộng hơn ra mỗi bên là 4 phân. Cũng thêm, bớt như phía sau lưng, đan lên tới 25 phân. Chỗ này có 2 miếng vuông che ngực. Hãy chia mũi đan ra làm ba. Ở giữa hai phần hai bên mỗi bên một phần. (Ví dụ 100 mũi. Ở giữa 50 mũi. Hai đầu, mỗi đầu 25 mũi) Bắt đầu mũi thứ 25, đan lên mũi trái. Cả hai bên đều nhau. Rồi cứ mỗi đường thêm ra hai mũi trái. Cho thành nửa miếng vuông. Đo đúng 30 phân.

Bằng phía sau lưng, thì hãy bớt mũi cho thành 2 miếng vuông (Hình 2) Đan chung quanh ông quần phía trên ngực sau lưng, một lượt viền bằng len xanh non. Đan một mũi lên, một mũi xuống cao độ một phân rưỡi.

Phía sau đan hai sợi giây buộc bằng len xanh non. Giải 40 phân, ngang 1 phân rưỡi.

Đan xong chập hai sợi làm một nôi ở phía sau. Và một thắt lưng giải 50 phân ngang 2 phân rưỡi.

Mua bốn cái vòng bằng xương như nhẫn đeo tay, 2 cái to, 2 cái nhỏ.

Hình II

CHIẾC ÁO CƯỚI

(Tiếp theo trang trước)

Mặt satin đã hơi sần, nhưng khi rũ ra em còn thoáng thấy mùi phấn hương hôm ấy... Nay sống lòng em đang dâng nhẹ... Năm năm qua rồi, ngày tân hôn vụt chỉ mới như hôm qua. Chẳng trai trẻ bóa nhả buổi tân hôn vẫn là chàng trai trẻ mà em chung sống mấy năm nay. Không có sự gì thay đổi. Chàng vẫn êm đềm âu yếm em. Cho đến bây giờ em vẫn là cô dâu mới và chàng vẫn là anh rể mới. Có lý gì đâu lúc này, những cuộc giận hờn nhỏ nhoi anh nhỉ? Tình đôi ta sao mà nồng thắm thế. Chiếc áo satin vẫn giữ nguyên màu bóng mỡ; dầu đã cũ, anh ạ. Hạnh phúc sao đến tôi để dải quá thế này? Ở những chiếc khay pha lê sáng ngời còn nguyên trên vại áo. Mùi rượu thơm đầu đây trên môi tôi? Em ngán ngất say sưa... Nhớ lại lúc anh dặt dề đưa bàn tay run run cởi bộ khay áo em lần đầu mắt em nhìn anh như bảo: Đời em thế là thuộc về anh.

Và mắt anh cũng hứa lại với em « Anh sẽ chờ chờ cho em suốt đời. »

Từ tây em đã tin cây đi bên anh và cuộc đời dưới chân em là thắm nhưng em ái. Sao em lại không nói khi em sung sướng, khi em cạn cả cốc rượu ái tình của thần hạnh phúc ban cho?..

Nhưng kia con Mai đã về và thấy em cầm chiếc áo màu đẹp cô đã sá xuống lòng em níu lấy chiếc áo Em đang muốn đồ trao ra nhưng ái ân rào dạt trong lòng. Em ghi lấy Mai, quần cả chiếc áo cưới vào người nó và qua những chiếc hôn tíu tít em nói: « Một không tiếc một sung sướng lắm. Mai ơi! » Em không phải là trong những người đàn bà, mỗi lần đồ đến chiếc áo cưới lại ngậm ngùi cay đắng... Và em nhớ Ai Mai cũng có một buổi phơi áo cũ như em để có những cảm giác này.

THU-THU

Lấy 2 vòng nhỏ, may vào 2 đầu miếng vuông trước ngực để buộc dây. Hai vòng to may vào đầu giây lưng.

Kiểu áo này có thể đan cho người lớn được.

CÔ BẠCH TUYẾT

TRẢ LỜI IDEP

Cô Phức Hanoi. — 1.) Những nốt mẩn đỏ ở mặt mà hay lan như thế thì một là dùng lait antibourbouille hai là dùng pommade L. S. A. mà bôi 2.) Dùng lait d'amande douce thì 10\$00 les 100 gr 3.) Trái tóc lặt để hơi bông ở phía trán. 4.) Vui lòng mua dùm cô lait.

Cô Nga Hanoi. — 1.) Dùng lait d'amande douce 2.) Thuốc trị trứng cá cần ở các hiệu thuốc tây : Soufre précipité 10 grs, glycérine neutre 10 gr eau boriquée 40 gr, alun 2 gr, essence de rose 10 gouttes. Nếu không cần được vui lòng cần dùm, 3.) Muốn đánh nổi ruồi một cách chắc chắn nên đến mỹ viện hoặc ở các hiệu uốn tóc ở các phố Gia Long Paul Bert v. v.

Cô Thanh Tam-Kỳ 1.) Chỗ tím ở bụng là do thất giải rút chắt quá, bây giờ nên dùng giải lụa to mà thất. Bôi crème d'amande vào chỗ ấy. 2.) Mua thuốc « le Diable » ở các hiệu thuốc tây, đổ vào nước nóng ngâm chân 4.) Không, sữa đậu nành không ai dùng xoa mặt cả. Dùng sữa hạnh nhân

tức là lait d'amande douce 5.) Không bao giờ nên bôi mới để làm cho đỏ, làm thế càng ngày mới càng thâm và miệng sẽ loét đi 6.) Những nốt đỏ ở mặt coi câu trả lời cô Phức ở trên 7.) Bảo bạn có trình như thế trách vì dầu cha mẹ chứ đừng nói chị dâu cũng không có quyền hành hạ một cách dã man như thế. Bà Vương Tourane: — 1.) Chớ bao giờ nên cạo mặt và cạo lông con vì làm như thế mặt đâm trơ, ổ chân lông càng ngày càng to, ở góc trán lại có một vành sanh sanh coi xấu vô cùng 2.) Phấn hồng đánh lui xuống phía dưới gò má một chút thì coi mặt bớt gai 3.) Đã gửi lait d'amande và crème Tsar. Bà còn thiếu 5\$00 vì Crème bây giờ những 15\$ les 40 rs.

Cô Hà Saigon: — 1.) Crème có nhiều thứ, có thứ chỉ dùng để đánh phấn, có thứ chỉ dùng để nuôi da. Lại cần phải biết da mình thuộc hạng nào, khô hay nhờn nhiên hậu mới có thể lựa crème được.

Thư crème Tsar chúng tôi mua dùm các bạn có hai thứ thứ hơi nhờn dùng để nuôi da bôi về đêm, thứ không nhờn dùng để đánh phấn, vậy có muốn mua thứ nào? 2.) Son ngoại quốc bây giờ hiếm lắm, có thì mắc vô cùng 3.) Đã gửi lait d'amande douce. Bà Hạnh Rạch Giá. — Đã gửi thuốc xoa và lotion capil-laine.

Nói Chuyện Thơ

(Tiếp theo trang 5)

Nhất là hai câu sau, thì ý tưởng giải ra thực hiện đảo mà tâm tình thì ngu rồi chưa xót vô cùng. Người ta tưởng tượng ra một cảnh mà nữ sĩ Hồ Xuân Hương đã tả ra ở câu thơ truyền tụng:

..... Kẽ đắp chăn bông, kẻ lạnh lùng...

Và cảnh một đứa nhỏ phải xa mẹ, đương sống ở dưới một mái nhà không có sự ân yếm, dùm bọc, đứa nhỏ mà ngay từ tấm bé đã không được sống gần mẹ.

(Miệng non sớm uống nguồn ly biệt,

Sữa mẹ nào đâu? Đấy sữa người!)

Đọc 2 bài thơ của một tác giả gửi đến, tòa báo cách hai mùa xuân, lòng cảm xúc, khôn xiết rên viết mấy giờ đây.

TR. Đ.

ĐÃ CÓ BÁN

Con Đường Mới Của Thanh Niên

của **VŨ-NGOC-PHAN**

Quyển sách giáo dục rất có giá trị mà nam nữ thanh niên Việt - Nam cần phải đọc để biết con đường nên noi theo, tránh những cái dở và theo những cái hay trong lúc tình thế bắt buộc nam nữ thanh niên phải có bản lĩnh — Sách dày ngót 200 trang, in rất đẹp tại nhà in Trung - Bắc Bản thường: 2p20 — Bản đặc biệt: hết.

Đang in: **Trên Đường Nghệ Thuật** — Văn học bình luận của **VŨ-NGOC-PHAN**

Trên 200 trang: Bản thường 3p.00; Bản đặc biệt: 15p.00

Sắp xuất bản; **CỔ ĐẠI** — Ký ức của **TÔ-HOÀI**

Nhà Xuất Bản Hà-Nội — **Vũ-gia-trang** — **Thái-Hà-Áp** — **HANOI**

Thư từ gửi cho **Mme PHAN THANH**

THƯ TIN

Đã nhận được mandats của qđ-
vị kể dưới đây, vậy xin cảm-ta

Ông Hoàng-văn-Huệ Vientiane
ông Lý-hữu-Đức Pnom - Penh
maison Hạc-thành Thanh-hóa cô
Hélène Ngà Huế cô An-thị-Hảo
Yên-báy ông Vũ-đình-Sang Phou-
lion bà Trần-ngọc Cẩm Phú-lý cô
Kim Tông Hòa - bình cô Hà-thị-
Trình Ninh-bình cô Trần-thị-
Thanh (Chũ) bà Trương-Lộc Sơn-
lây bà Văn-hữu-ích Hải-dương bà
Giáo-Hồ Đíp-cần bà Nguyễn-thị-
Nhưng Hải-dương.

bà Trần-Hương Trà - An ông
Nguyễn-đức-Phùng và ông Trần
ái-Nhu Failoo cô Phạm-Thủy và
ông Nguyễn-phúc-Nghiệp Đồng-
Đang cô Đỗ-cần-Thạch Phú-Nghĩ
bà Hoàng-mộng-Khâm Hà-tĩnh (cô
Lê-ngọc-Điệp Thái-bình bà Phạm-
văn-Bồ Phú-lý bà Nguyễn-cao
Thiếu và cô Dương-thị-Tư Saigon
ông Phú Văn, bà Đỗ văn và bà
Đặng Vũ Tiên Namđịnh cô Thanh
Sâm Hảidương Els auto Pièces
Vinh bà Ropues Phú mỹ bà Choum
Paon Penh bà Đức Cần thơ bà
Trần Khánh Em và ông Lê thành
Tuân Huế cô Phạm minh Thi
Bắc ninh bà Trần quốc Thiên
Bắclien cô Phạm thị Kim Bắcgian
bà Trần xáng Soctrang cô Hoàng
ngọc Thiên Lào kay ông Đông Hồ
Hatiên ông Vương Công Quảng
ngài ông Hội Ký Nam định cô
Lê thị Phú Tây ninh cô Loan Anh
và ông Hoàng kim Định Nhatrang

Cô VŨ KIỀU-LIÊN Nam-định —
Cố nhận được mandat, đã gửi số
báo sau Tết.

Bà VAN-HỮU-ICH Hải-dương. —
Đã gửi báo bắt đầu từ truyện dài;
bạn báo đến 86 44 hết.

Ông TRẦN-ĐÌNH-ANH Banmê-
thuật. — Mất số nào xin cho biết
sẽ gửi bù. Đã gửi 2 số Tết và 229.

Cô HÀ-THỊ-TRÌNH Ninh-bình. —
Đã gửi số 230, nếu không, nhận
được xin cho biết.

MỘT BẠN Ở TAM-KY. — Bạn
không biên địa chỉ thì biết lỗi
nào trả thư riêng.

Cô MINH Hà-nam. — 1. Đã đổi
adresse 2. Năm nay những tuần
báo ở Hanoi không có tờ nào có
pụ bản, là được là may rồi. Cô
chưa biết chị em ở tòa soạn khổ
thế nào, giấy mua khó và đắt thế
nào, phí tổn thế nào, và nguy-
hiểm thế nào đó thôi. Thông thả
sẽ viết thư riêng.

Ô CAO-TU Hanoi. — Bài thơ ấy
không đăng được.

Ô. T.T.T. — Mong lắm.

Giới - thiệu sách

Chúng tôi vừa nhận được cuốn:
1. "Phong Lưu Đồng Raông"
của Toan-Anh, do nhà Anh-Hoa
xuất-bản nhà sách Minh-Đức Thái-
bình tổng phát hành; Vậy xin
cảm ơn nhà xuất bản, nhà Minh-
Đức và giới-thiệu cùng độc giả.

HỘI TRUYỀN BÁ HỌC QUỐC NGŨ

Cũng như các trường công tư,
các lớp học của Hội Truyền-Bá
Quốc-Ngũ trong thành phố Hà-Nội
tạm nghỉ. Còn các lớp học thuộc
Khu Đại-Lý, ở Hà Đông và Gia Lâm
kể tên dưới đây đến ngày 14
Février 1944 tức là 21 tháng
Giêng ta lại bắt đầu khai giảng:
Cộng lạc, Nam Thanh (Bạch Mai)
- Trích Kiềm (Khâm Thiên)
Đại - La, Quang Trung (Ngọc Hà)
Đào Thành (Yên-Pau) - Dạy Tân
Ngĩa-tư-Sỹ) Chùa Đồng Quang
Thái Hà) - Quỳan Lôi, Hoàng
Mái, Tương Mai, Phương Liệt-
Khương Thượng, Khương Trung,
Kương Hạ Thượng Đình, Yên)
Thái Nghĩa Đô, Trích Sài, Xuân
Tảo Tự Đức (Hà Đông), Tiên Lữ
Chương Mỹ). Các lớp học ở
Hoà-Xá, Triều Kê (Ứng Hòa)
cũng sắp khai giảng.

Ban Dạy Học lại đang tiến hành
mở các lớp học tại các làng: Hạ
Đình, Khương Đình, Kim Lũ, Giáp
Nhị Đại Tư, Vĩnh Tuy, Vạn Phú,
Cổ-nhuế, Tây Phương, Nhật Tảo
Nhật Tân, Tây Hồ, Kim Lân)
Thanh nhàn, Lạc Trung, Ái Mộ
(Gia Lâm).

Những bạn sốt sắng dạy giúp
buổi trưa tại các làng kể trên xin
biên giấy đến phòng Thương
Trợ của Hội ở số nhà 143 Phố
Henri-Dorléans, Hà-Nội.

SẼ XUẤT BẢN, NGAY TRONG
THÁNG SAU, TẠI SAIGON

MƯỜI BÀI TÂM SỰ

Tập thơ tâm-sự của NGUYỄN BÌNH
làm trong dịp pua chơi Nam Kỳ

Chỉ in một số rất ít trên giấy Hoa
tiên, mỗi bản 100\$. Các bạn đặt tiền
trước đều được những báo có chân
dung và chữ ký của tác giả. Các đại
lý muốn có sách bán đều phải đều
phải đặt tiền trước từ bây giờ được
trừ hoa hồng 30%.

Thư từ và ngân phiếu:

M. NGUYỄN-BÌNH

50 Guyanemer Saigon

MỘT TỜ TUẦN BÁO
MÀ TẤT CẢ MỌI NGƯỜI
ĐỀU NÊN ĐỌC:

NƯỚC NAM

Mỗi Số 0\$15

Một Năm. 7\$00

Chủ Nhiệm

LƯƠNG NGỌC-HIỂN

97, Phố Hàng Gai

HANOI

LỊCH TÂN-NAM

NĂM GIÁP-THÂN (1944)

Trung tuần Décembre sẽ có bán

Giá mỗi cuốn 1\$60

Và thứ lịch cuốn, không phải lịch bóc!
Phần tên, có ngày tây ngày ta đối
chiếu, có ngày tốt, ngày xấu, không
phải dùng đến lịch ta, lịch tàu.
hắn dưới, có những mục cần-thiết
hàng ngày cho dân ta như là
TÂN-LUẬN, Y-HỌC, KHOA-HỌC,
THỨ-Y, CÁNH - NÔNG, LỊCH - Ứ,
XÃ - GIAO v. v. v.

Các bài không năm nào giống năm
nào. Mua lịch mỗi người được hỏi
pháp luật y học hay các mục khác
mỗi năm hai lần không mất tiền.

Tiền cước gửi RECOMMANDÉ
mỗi cuốn: 0p40. Mua buôn giá riêng

Hỏi tại:

Imprimerie de HAOI

85, PHO HÀNG BÔNG

HANOI

Thuốc gia truyền
tuyệt hay ;

PHÒNG - TÍCH « con chim » 0,35
THUỐC - LY « con chim » 0,20
THUỐC HO « con chim » 0,20
CHÍNH - KHÍ « con chim » 0,20
DẦU CHỒI HOA - KỶ : 0,80

ĐẠI-LÝ
TỔNG PHÁT HÀNH

NAM - TÂN, 10⁷, phố Bonnal, Haiphong
AN - HÀ, 13 rue du cuivre (Hàng mã) Hanoi

NGÀI MUỐN CÓ
nhà lầu
và ô-tô
nên mua
VE SỐ
ĐÔNG - PHÁP
một đồng
1 số

RƯỢU VANG CHATEAU tho'm, ngon và bổ huyết

CÂN ĐE Y HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ TRỊNH-HẢI-LONG
(nội tổ ông đốc học HAO) là đáng tin cậy vì đã
cứu sống nhiều người mắc bệnh ho lao, ho ra
máu hay ho đàm. Có 2 thứ

Cơ hai thứ : 6p.00 và 4p.00 — Hạng đặc biệt 8p.

2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu
của Nước Cốt Sâm Cao-Ly (con sâm Cao - Ly
chưng lấy nước cốt) Đại tài bổ dưỡng người
già yếu Thanh niên nam nữ gây cảm, bạc-
nhược, Ve

Ve lớn : 6p.00 ; nhỏ 4p.00 — Hạng đặc biệt 8p.

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG ;

TRỊNH - VĂN - HÀO

19 Rue de Vassoligne, Tânninh -- Saigon

THUA GI' AU MỸ!!!

Tổng Đại-lý toàn Trung — Bắc - kỳ
NÊN (dèncây) hiệu Mặt Trăng
của người Annam mới chế thấp
đã sáng bền lại không hoi.
CAO DƯƠNG ĐẠI BỒ một thứ
thuốc đáng gọi là vua thuốc bổ
chế bằng cả 1 con dê và 27 vị
thuốc bắc

Hỏi tại : **BUI-NAM**
105, Lê-Lôi — HANOI Tél. 47

RA ĐỜI TỰ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỦU-LONG - HÒAN VỎ BÌNH-DÂN

đã từng làm danh - dự cho nghề làm thuốc Việt - Nam
KHAP XỨ ĐÔNG - PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN - NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ
Hộp 2 hoàn : 1p95 Hộp 4 hoàn : 3p70 Hộp 10 hoàn : 9p00 Giá đã kiểm-xoát

TỔNG PHÁT-HÀNH Bắc-kỳ, Ai-lao và phía bắc Trung-kỳ

ETABLISSEMENT VẠN-HÓA-N 18 RUE DES CANTONNAIS — HANOI

Publication autorisée par le Gouverneur Général du 19 Janvier 1921
Imprimerie Lê-Cường, thư 2, rue de la République, HANOI La gérante LƯU THỊ-NĐN dite THUY-N